

тоймой — вінські землі та землі між
тими та іншими землями ото земельних земель
за січеними землями земельною землю земель
и земель земельною земельною земельною земельною
земельною земельною земельною земельною земельною

ГЛАВА VII.

Обращеніе Болгаръ въ христіанство.

*Князь Борисъ (ок. 852 — 888 г.). — Константий и Меодий,
апостолы Славянъ. — Принятие христіанства Болгарами въ
864 г.— Колебание Бориса между Римомъ и Византиею.— Го-
сударство Святополка въ Великой Моравіи. — Князь Влади-
миръ.— Борисъ † 907 г.*

Борисъ, по свидѣтельству Константина, сынъ Пресья-
ма, а по Феофилакту—Звиницы, вступилъ на престолъ ок.
852 года; царствованіе его особенно ознаменовалось обра-
щеніемъ Болгаръ въ христіанство.

Войны съ Греками, Сербами, Хорватами и Франками
занимали всю первую половину царствованія Бориса. По
прекращеніи тридцатилѣтняго перемирія, заключеннаго Омор-
тагомъ съ императоромъ Львомъ, Борисъ началъ вторженія
во Фракію, но безъ успѣха. Въ отомщеніе за пораженіе
Пресьяма онъ напалъ на Сербовъ, но сыновья Властимира
Мунтимира, Строймиръ и Гойникъ, княживши тог-
да въ Сербіи, разбили его и взяли даже сына его Влади-
мира въ пленъ. Борисъ, принужденный заключить миръ,
былъ ими дружески доведенъ до болгарской границы въ
Расу (нынѣ Новиназаръ). Так же безуспѣшно окончились
тогдашнія его распри съ Хорватами. Въ позднѣйшихъ ско-